

Smávinir fagrir

Jónas Hallgrímsson

Jón Nordal

Semplice

S/A

T/B

Smá-vin-ir fagr-ir — fold-ar-skart, fíf-ill í hag-a rauð og blá

brekk-u-sól-ey, við mætt um margt mun - a hvort öðr - u að segj - a frá.

hvort öðr - u að segj - a frá.

Fað - ir og vin - ur — alls, sem er, ann-ast-u þenn-an græn-a reit.

Bless-að-u, fað-ir, blóm in hér, bless-að-u þau í hverr-i sveit.
bless-að-u þau í hverr-i sveit.

Ves-al-ings sól-ey sérð-u mig? Sofð-u nú vært og byrgð-u þig.

Hæg-ur er dúr á dagg-ar nótt: Drey-m-i þig ljós- ið,
sofð-u rótt: drey-m-i þig ljós- ið sofð-u rótt.

sofð-u rótt: drey-m-i þig ljós- ið sofð-u rótt.